

Седмо съобщение

**Дълбокото божествено откровение
относно движението на Бога със и във хората
в Стария Завет,
както и Неговото движение в човека
в Новия Завет,
за осъществяването на Божието сърдечно желание
и за посрещането на нуждата на човека пред Бога**

Пасажи от Писанията: Йов 10:13; 42:1-6; Еф. 3:9; Йн. 1:1, 14;
Мт. 1:23; 2 Кор. 3:18; 4:16-17; Римл. 8:29-30;
Кол. 1:12, 15-19; 3:4а, 10-11; Деян. 26:16-18; Еф. 3:16-19

- I. Движението на Бога с хората и сред хората е в Стария Завет. Движението на Бога с хората и сред хората не беше прякото движение за осъществяване на Неговата вечна икономика за Христос и църквата, а беше непрякото движение в Неговото старо създание за подготовката на Неговото пряко движение в Неговото ново създание за Неговата вечна икономика – 2 Кор. 5:17; Гал. 6:15:**
- А. Тъй като човекът е създаден по Божия образ, той трябва да приеме Бога (символизиран от дървото на живота) за свой живот, за да може да живее, да изразява и да представя Бога. Поради това той трябваше да се преобрази в скъпоценни материали и да се изгради като Божия половинка – Бит. 1:26-27; 2:9-12, 18-24.
 - Б. Тъй като човекът падна, той се нуждаеше да приеме Христос за свое изкупление (типизирано от жертвата с нейната пролята кръв), за да бъде оправдан от Бога в Христос (типизиран от дрехите, направени от кожата на жертвата). Освен това падналият човек се нуждаеше да приеме Христос като семето на жената, за да бъде избавен от силата на смъртта на „змията“ Сатана – 3:8-9, 15, 21; Евр. 2:14.
 - В. Бог поглеждаше благосклонно към човека и получаваше удовлетворение във всеизгарянията. Като реалността на всеизгарянето, Христос живееше живот, който беше изцяло за Бога и за удовлетворение на Бога, като едно задоволително благоухание на Бога за Негова радост и удоволствие – Бит. 4:4; 8:20-22; Лев. 1:9; Ис. 42:1; Мт. 3:17; 17:5; 12:18; Йн. 5:30; 6:38; 7:18; 8:29; 14:24; вж. 2 Кор. 2:15; Пес. 4:10-16.
 - Г. Бог обеща на Авраам, че в неговото семе (Христос) ще се благославят всички народи на земята – Бит. 22:18; Гал. 3:8, 14, 16-17.
 - Д. Като Божи избраник, човекът трябваше да приеме и да откликне на Божия призив (Бит. 12:1-4), да живее пред Бога чрез Христос като свое всеизгаряне (7-ми стих; 13:18; 22:13), да бъде изобличен от закона, за да познае, че е греховен и че не може да пази закона (Исх. 19:8, 21–20:21), и да живее с Бога, вземайки Христос като скинията, Свещеника и приносите, за да може да навлезе в Бога и да се наслаждава на всичко, което Бог е с Христос и в Христос (Исх. 25–Лев. 27).
 - Е. Въз основа на номадския начин на живот на Йов (1:3) и на начина, по който той принасяше всеизгаряне за децата си (5-ти стих), изглежда, че Йов и неговите приятели най-вероятно живееха по времето на Авраам (Бит. 22:13). По онова време Петокнижието на Мойсей със закона все още не беше написано:
 - 1. Йов и неговите приятели несъмнено бяха получили някакво устно откровение от своите праотци. Но това, което те бяха получили от своите праотци, можеше най-много да достигне нивото на откровението в епохата на Авраам.

2. Затова в техните спорове относно взаимоотношението на Бога с човека няма и следа от това те да бяха получили някакво божествено откровение, освен откровението за Божия съд и за Божието благоволение към човека в неговото всеизгаряне.
3. Йов и неговите приятели не казаха нито дума, свързана с Христос и с Божия Дух. Те се намираха в примитивния стадий на божественото откровение.
4. Когато Бог се яви на Йов, Той като че ли му казваше: „Йов, ти всъщност не знаеш кой съм Аз. Ти не осъзнаваш, че Аз съм безграничен. Освен това ти не можеш дори да си представиш какво възнамерявам да ти дам. Йов, Аз възнамерявам да ти дам Себе Си, да превърна Себе Си в твоё наслаждение, за да можеш да се превърнеш в част от Мене. Аз не съм удовлетворен от това ти да имаш своя собствена правдина, съвършенство и непорочност. Аз искам ти да Ме притежаваш. Намерението Ми е да вложа Себе Си в теб и да ти дам единствено Себе Си“.
5. Затова Божиите избрани и изкупени хора не се нуждаят да изграждат в себе си човешките добродетели като съвършенство правдивост и непорочност, както постъпваше Йов, а трябва да търсят Бога като жадуващи елени и да Му се наслаждават заедно с Божия народ в Божиите празници (Пс. 42:1-5; 43:3-5), така че Бог да бъде всичко за тях и да замени всички техни постижения и достижения. Това трябва да бъде отговорът към тримата приятели на Йов, а също и към Елиу и към Йов (Йов 10:13; вж. Еф. 3:9).
6. Бог се появява в края на книгата Йов, което показва, че в човешкия си живот Йов се нуждаеше от Самия Бог. Поради това книгата Йов всъщност няма завършен край. Такъв край би означавал, че Йов трябва напълно да придобие Бога в Христос, за да може да стане едно с Бога и да Му се наслаждава като на свой дял в Христос. Този вид откровение може да се намери в своята целокупност единствено в Новия Завет – 40:10-14; 42:1-6; 10:13; вж. Еф. 3:9.

II. Движението на Бога в човека в Новия Завет се състои в посрещането на нуждата на човека пред Бога. Движението на Бога в човека се простира от първото пришествие на Христос до проявяването на Новия Ерусалим в новото небе и новата земя. Това е едно безпрецедентно движение в човешката история – Йн. 1:1, 14; Еф. 3:16-19; Откр. 21:2, 9-10:

- A. Тъй като хората са избрани и призвани от Бога, те трябва да повярват в Исус Христос, Който е въплътеният Бог и Който живя човешки живот, умря, възкръсна и се възнесе за тях и с тях, и Който стана животворящият Дух като пневматичният Христос за тях, с цел да бъде тяхно спасение, живот и всичко (както се разкрива в книгите от Матей до Откровение):
 1. Бог дойде, за да бъде заченат в утробата на човешка девица и да се роди от нея като човек. По този начин Той въведе божествеността в човешката природа и предизвика сливането на Бога и човека в една същност, но не като някаква трета субстанция – Лев. 2:4-5; Йн. 1:1, 14; Мт. 1:20, 23; 1 Тим. 3:16.
 2. Исус живя живот, в който Той вършеше всичко в Бога, с Бога и за Бога. Бог присъстваше в Неговото живеене и Той беше едно с Бога. В Своето човешко живеене Той е поставил страдалческия Си живот като образец за нас, за да можем ние да му подражаваме, като вървим и следваме в Неговите стъпки. Това не означава просто някаква имитация на Него и на Неговия живот, а едно възпроизвеждане на Самия Него, което се осъществява, когато Му се наслаждаваме в страданията си, за да може Той Самият, като вътрешнообитаващият Дух с всички богатства на Своя живот, да възпроизведе Себе Си в нас – Еф. 4:20-21; 1 Петр. 2:21.
 3. Бидейки въплътеният Триединен Бог и въплъщение на Триединния Бог (Кол. 2:9), Исус Христос умря в Своята човешка природа с една заместителна и всесъдържаща

смърт, която сложи край на всички отрицателни неща и освободи божествения живот в Него за нас (Лк. 12:49-51; Йн. 12:24).

4. Той победи смъртта, влезе във всепроизвеждащото възкресение, роди се като Божият първороден Син (въвеждайки човешката природа в божествената) и стана животворящият Дух за произвеждането и конституирането на Тялото Христово – Деян. 2:23-24, 32; 13:33; Римл. 1:3-4; 8:28-29; Йн. 20:22; 1 Кор. 15:45; 12:13.
 5. Той постигна всенадвишаващото възнесение в небесата и бе направен Господ, Христос, Началник и Спасител (Деян. 2:36; 5:31) за Неговото разпространение и за изграждането на църквата като Негово царство (1:8; 26:16-18).
 6. В Своята смърт, възкресение и възнесение Той направи всички Свои вярващи едно със Себе Си. По този начин Неговата смърт, възкресение и възнесение станаха техни и Неговите преживявания се превърнаха в тяхна история – Римл. 6:5-6; Еф. 2:5-6; Химн, № 949, 4-ти куплет.
- Б. Вярващият в Христос човек трябва да расте в божествения Христов живот, за да се преобразява чрез животорадаващия Дух в това, което Христос е, така че да се изгражда със светиите, за да бъде Тялото Христово, организъмът за изразяване на Триединния Бог в Христос, и за да бъде новият човек като Божието ново създание за осъществяването на Божията вечна икономика в завършването на Новия Ерусалим като сливането на преминалия през процес Триединен Бог с прославлените тричастни човеци, за да бъде вечното корпоративно изражение на Богочовека (както се разкрива в книгите от 1 Коринтяни до Откровение):
1. Бог ни изкупи в Христос, прости греховете ни, уми ни, оправда ни и ни помири със Себе Си. Бог ни е вложил в Христос и Го е превърнал в наша праведност, освещение и изкупление – Еф. 1:7; 1 Кор. 6:11; Римл. 3:22; 5:10; 1 Кор. 1:30.
 2. Бог ни новороди чрез възкресението на Христос (1 Петр. 1:3) и сега ни обновява, преобразява и прави съобразни с Неговия славен образ (Тит 3:5; Римл. 12:2; Еф. 4:23; 2 Кор. 4:16; 3:18; Римл. 8:28-30; Фил. 3:21).
 3. В Своето обновяване и преобразяване Той ни поглъща и ни слага в Своята смърт, за да можем да имаме общение в Неговите страдания, които произвеждат една вечна тежина на слава за нас, за да можем да Го преживяваме в Неговото възкресение и да Го придобиваме в Неговите неизследими богатства – 2 Кор. 4:16-18, 10; Фил. 3:10, 8; Еф. 3:8.
 4. Бог Отец е въплътен в Бог Син (Кол. 2:9), Бог Син е реализиран в Бог Дух, а Бог Дух идва, за да обитава в нас и да бъде реалността на Триединния Бог (Йн. 14:16-20). Отец, Господ и Духът, бидейки Триединният Бог, са се превърнали в източник, елемент и същност на църквата като Тялото Христово (Еф. 4:4-6).
 5. Що се касае до тайната на Триединния Бог като реалност във вярващите, Христос имаше много неща да каже на Своите ученици, но те не можеха да ги понесат преди идването на Духът на истината, или реалността, Който им разкри всички тези неща (Йн. 16:12-15). Духът на реалността извърши това най-вече чрез апостол Павел, който завърши Божието слово, тоест божественото откровение (Кол. 1:25-27) относно Христос като тайната на Бога (2:26) и църквата като тайната на Христос (Еф. 3:4).
 6. Христос, Който е божественият дял, определен от Бога за светиите, и живот във вярващите, се е превърнал във всички части на новия човек и се намира във всички части на новия човек, който е Неговото органично Тяло. Бог иска да направи Христос – въплъщението на Бога – всичко за нас, вярващите в Христос – Кол. 1:12, 15-19; 3:4а, 10-11; 1 Кор. 12:12-13.
 7. Бидейки животворящият Дух, Той обитава в нас и прави Себе Си и всичко, което е постигнал, достигнал и осъществил, реално за нас, за да можем да бъдем едно с

Него и да се преобразяваме в същия образ като Господа от слава в слава. Когато обръщаме сърцето си към Господа, ние можем да съзерцаваме Господната слава и да гледаме на Господа и да отразяваме Неговата слава. По този начин ние помагаме на другите да Го виждат чрез нас – 2 Кор. 3:16-18.

8. Бог в Христос ще извърши Своята преобразяваща работа в нас, докато тя не получи своята завършеност в Новия Ерусалим, първо с победителите в хилядагодишното царство (Откр. 2:7) и в крайна сметка с всички светии в новото небе и новата земя. По този начин Той ще превърне всички Своя избрани и изкупени хора в Свое корпоративно изражение и ще прояви Себе Си, а не просто някакви човешки добродетели (както правеше Йов), до краен предел във вечността (21:1–22:5).